

СИНДРОМ ПОСТНАЗАЛЬНОГО ЗАТІКАННЯ ТА ЙОГО КОРЕКЦІЯ ЕКСТЕМПОРАЛЬНИМИ ЛІКАРСЬКИМИ ЗАСОБАМИ

Мельниченко А. С.

Науковий керівник: Богуцька О. Є.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

bogutskaya2016@gmail.com

Вступ. Для лікування захворювань, що супроводжуються синдромом постназального затікання, застосовуються низка протизапальних, гормональних, антибактеріальних, протиалергійних препаратів промислового виробництва. Більшість з них досить дороговартісні або імпорتنі, тому недоступні незаможним верствам населення. Вирішення цієї проблеми особливо актуально зараз, коли тривають боєві дії та частина населення не може отримати необхідне лікування. І тому, на даний час є актуальним пошук альтернативних методів лікування, зокрема, запальних процесів верхніх дихальних шляхів, які виникають досить часто, особливо у зимовий період. Допомогти пацієнтові можуть екстемпоральні лікарські засоби, які мають низку переваг. Поряд з ефективністю та безпечністю вони мають досить низку вартість у порівнянні з їх імпортними аналогами. Отже, розширення номенклатури екстемпоральних лікарських засобів на сьогодні є актуальним.

Мета дослідження. Аналіз інформації наукових джерел щодо захворювань, для яких характерний постназальний синдром, а також можливостей застосування альтернативних методів його лікування за допомогою екстемпоральних лікарських засобів.

Матеріали та методи. У роботі застосований системний та структурний аналіз офіційних інформаційних джерел та інтернет-ресурсу. Крім того, проведено аналіз номенклатури екстемпоральної рецептури низки великих аптечних мереж України для лікування запальних процесів верхніх дихальних шляхів.

Результати дослідження. З метою визначення альтернативних методів лікування ознайомились з характерними симптомами синдрому постназального затікання та захворюваннями, при яких він виникає.

Синдром постназального затікання або постназальний синдром (англ. Postnasal Drip) – запальний процес у порожнині носа, придаткових пазухах або носоглотці. Він може виникати як у одній частині верхніх дихальних шляхів або одночасно в декількох. Частіше синдром об'єднує декілька видів запальних процесів, які розвиваються в носоглотці та пазухах носа.

Постназальний синдром виникає при гострих респіраторних захворювань, грипі, тонзиліті, риніті, патології придатків носових пазух, аденоїдах та інших захворюваннях верхніх дихальних шляхів. Одним з симптомів, що супроводжує запальний процес є стіканням слизу по задній поверхні верхніх дихальних шляхів. При гострому запальному процесі відбувається набряк слизової оболонки носа, що призводить до появи нежиті. Нежить – всім знайома проблема, яку мали неодноразово більшість людей. Вона має безліч форм і купу проявів. Під час нежиті спостерігаються рясні виділення, закладеність носа, гугнявий голос, втрата нюху, що ускладнює дихання носом.

Особливо небезпечні ускладнення, що виникають при нежиті, наприклад, найпоширеніше з них при простудному та алергічному нежиті – це синусити. Вони супроводжуються тривалим безперервним нежитем (7 і більше днів). При цьому відбувається

накопичування слизу, яка є ідеальним середовищем для хвороботворних мікроорганізмів і, як наслідок, дуже часто приєднується інфекція, що ускладнює процес лікування.

За даними літературних джерел для усунення синдрому постназального затікання, в залежності від важкості захворювання, лікарі використовують протизапальні лікарські засоби для місцевого застосування, антибіотики та інші антибактеріальні лікарські засоби, а також гормональні та протиалергійні препарати. Більш детально інформацію з використання лікарських засобів даної фармакологічної групи було наведено у наших попередніх працях.

З метою виявлення альтернативних методів лікування захворювань, що мають постназальний синдром, проаналізовано номенклатуру екстемпоральної рецептури низки великих аптечних мереж України. Нажаль, вона виявилася досить обмеженою. Так, з даної фармакологічної групи більшість аптек виготовляють тільки розчин протарголу (краплі у ніс 1, 2%) і декілька розчинів для промивання (розчин фурациліну 0,02%, розчин етакридину 0,1%, розчин хлоргексидину біглюконату 0,05% та ін.).

На даний час на кафедрі аптечної технології ліків НФаУ проводяться дослідження з розробки нового екстемпорального лікарського засобу на основі природної сировини у рідкій лікарській формі для корекції постназального синдрому.

Висновки. Постназальний синдром характерний для низки захворювань носоглотки. Для його лікування використовують, в основному, препарати промислового виробництва, більшість з яких імпорتنі. Асортимент лікарських засобів даної фармакологічної групи, що виготовляються в виробничих аптеках дуже обмежений. З метою імпортозаміщення і забезпечення населення доступними, ефективними та безпечними препаратами, необхідно розширювати номенклатуру екстемпоральних лікарських засобів, зокрема, для лікування захворювань, що супроводжуються запальними процесами верхніх дихальних шляхів.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСМОТИЧНОСТИ КОМПОЗИТНИХ ОЧНИХ КРАПЕЛЬ З ТАУРИНОМ І ЦІАНОКОБАЛАМІНОМ

Мерікова А. В., Кухтенко О. С.

Науковий керівник: Ніколайчук Н. О.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

tfp@nuph.edu.ua

Вступ. Нині відомо, що найбільш виправданим є теоретичне обґрунтування і експериментальне дослідження нових ефектів і механізмів дії амінокислот і споріднених сполук, а також їх клінічна апробація. Логічним завершенням цих досліджень повинно стати поява нових оригінальних лікарських препаратів. В зв'язку з цим, дотепер залишаються актуальними технологічні аспекти вивчення таурину.

Вітаміни відіграють важливу роль у фізіологічних процесах нормального зору. В зв'язку з цим, перспективним видається використання у офтальмологічних композиціях ціанокобаламіну (вітаміну В12) з його вираженими репаративними властивостями.

Мета дослідження. Метою даного дослідження є розробка оригінального складу і технології композитних очних крапель антикатарактальної дії з таурином, ціанокобаламіном.